

Μηνιαία Έκδοση

Ι.Ν. Αγίου Θεοδώρου Τήρωνος

Μοναγρούλλι - Λεμεσός

«Ο ΤΗΡΩΝ»

Έτος 12ο , Αρ. Τεύχος 9ο , Ιούνιος 2019

<http://o-tiron.blogspot.com>

Μηνιαία Έκδοση

Ι.Ν. Αγίου Θεοδώρου του Τήρωνος,
Μοναγρούλλι

Έτος 12^{ον} - Τεύχος 9^ο

Ιουνίου 2019

«Ο ΤΗΡΩΝ»

Ίδιοκτήτης:

Ι.Ν. Αγίου Θεοδώρου του Τήρωνος
Μοναγρούλλι –Λεμεσός
Τήλ./Φάξ: 25632879.

Έφημέριος:

Πρωτοπρεσβ. Γεώργιος Κόρτας,
Τήλ.: 97668822

Παρεκκλήσια:

(α) Αγίων Αναργύρων

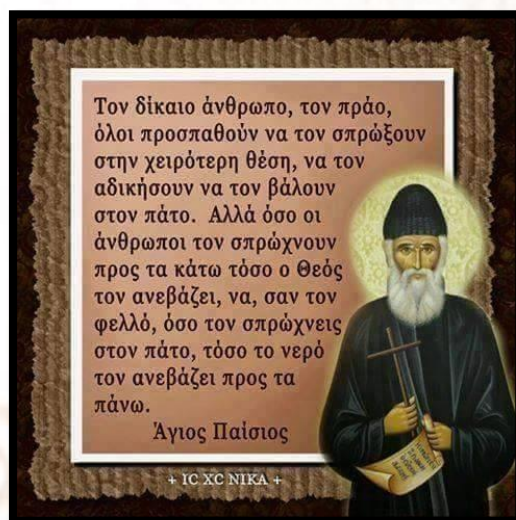
(β) Αγίας Παρασκευής

Ίδιαίτερες εύχαριστίες ανήκουν στο
τυπογραφείο **Χριστάκη**
Χαραλάμπους, το οποίο ανέλαβε
τά έξοδα του μηνιαίου περιοδικού.
Στα κείμενα διατηρείται η
ορθογραφία των συγγραφέων.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Έρμηνεύοντας τάς Γραφάς	3
Σημειωματάριον –Ο των αγίων θεάρεστος βίος	4
Ίστορίες από τό Γεροντικό	5
"γεννηθήτω τό θέλημά μου;"	6
Οτι κάνεις να το "θέλεις"...	7
Έγιναν και οι καρδιές σιδερένιες...	8
Αιτία της «κρίσης» του γάμου είναι ο άνθρωπος»	9
Ο δευτερέων ρόλος	10
Με το παράδειγμα και τη ζωή μας	11
Ανακοινώσεις	12

ΤΟ ΜΗΝΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΜΑΣ ΔΙΑΝΕΜΕΤΑΙ ΔΩΡΕΑΝ

ΕΡΜΗΝΕΥΟΝΤΑΣ ΤΑΣ ΓΡΑΦΑΣ

«Νῦν χαίρω ἐν τοῖς παθήμασί μου ὑπὲρ ὑμῶν καὶ ἀνταναπληρῶ τὰ ὑστερήματα τῶν θλίψεων τοῦ Χριστοῦ ἐν τῇ σαρκί μου ὑπὲρ τοῦ σώματος αὐτοῦ, ὃ ἐστὶν ἡ ἐκκλησία.»

(Κόλ. 1, 24)

Εξηγ.: «Τώρα δε φυλακισμένος και δέσμιος χαίρω δια τα παθήματα, που υποφέρω προς χάριν σας και αναπληρώνω όσα δεν επρόφθασε να πάθη δια σας ο Χριστός, τα αναπληρώνω σαν εργάτης του Ευαγγελίου του, που εν μέσω κόπων και κινδύνων και θλίψεων, προσφέρω την σωτηρίαν στους συγχρόνους μου ανθρώπους. Και υφίσταμαι αυτά δια το σώμα του Χριστού, το οποίον είναι η Εκκλησία..».

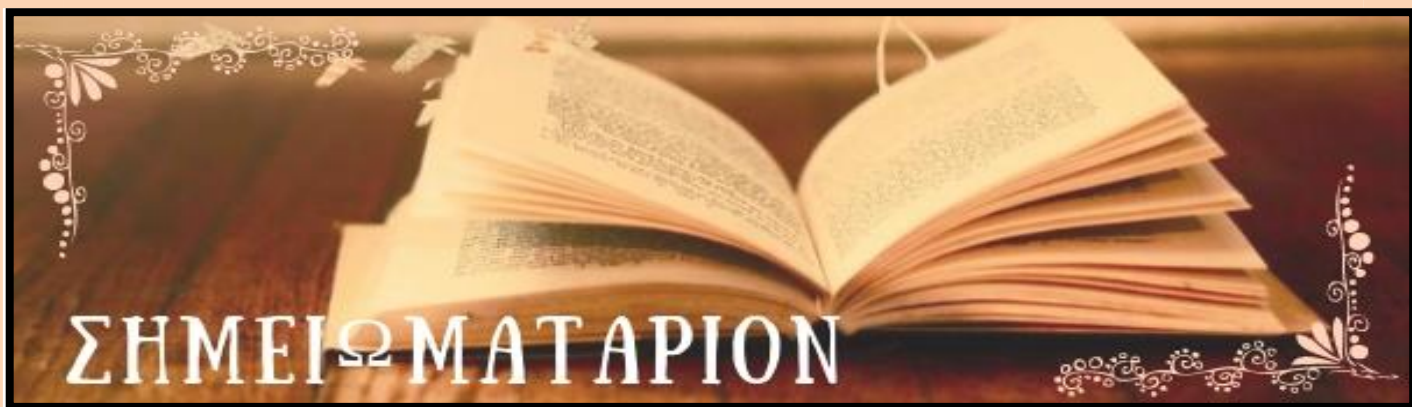
Ο άγιος Απόστολος, «χαίρετε» με τα παθήματα του για τους Κολασσαείς και συνειδητά «πιστεύει» ότι αυτά είναι απαραίτητα για την σωτηρία των ανθρώπων, ότι ο ίδιος ο Χριστός, έδωσε τέτοιο πολυσήμαντο παράδειγμα, με το δικό Του σταυρικό θάνατο και το ότι ακριβώς στον σταυρό βρίσκεται το θεανθρώπινο μυστήριο της οικονομίας της σωτηρίας του κόσμου.

Κάθε πιστός, που επιδιώκει την σωτηρία, είναι υποχρεωμένος να διαβιώνει τα παθήματα του Χριστού σαν δικά του παθήματα. Να συσταυρώνεται με τον Χριστό και να κοινωνεί μαζί Του στα «πάθη και στον θάνατο», για να κοινωνήσει μαζί Του, με αυτό τον τρόπο και στην Ανάσταση. Κάθε πιστός, που θέλει να σωθεί, βιώνει αυτή την ζωή «απαραιτήτως και ανελλιπώς», γιατί σ' αυτήν ακριβώς συνίσταται η σωτηρία.

Ο Απ. Παύλος, «κατά μίμηση» του Σωτήρος, χαροποιά υπέφερε για τους άλλους και στη θέση των άλλων, για να εξασφαλίσει, με τα παθήματα του, όσο γίνεται περισσότερο την σωτηρία τους, δηλ. να προσαρμόσει την ζωή τους στην ζωή του Σωτήρα.

Ο Ιερός Χρυσόστομος έλεγε: «Αυτά που εγώ πάσχω, τα πάσχω για κείνον. Συνεπώς να μην έχετε ευγνωμοσύνη σε μένα, αλλά σε κείνον, διότι Αυτός πάσχει αυτά. Διότι όχι μόνο πέθανε για τη σωτηρία μας, αλλά και μετά το θάνατο του είναι έτοιμος να υποφέρει για σας».

Άρχιμ. Ίουστίνου Πόποβιτς

Ο των αγίων θεάρεστος βίος

Οι άνθρωποι στις δραστηριότητες τους έχουν ως πρότυπα κάποιους άλλους, οι οποίοι έχουν επιτύχει σε ίδιες και παρόμοιες δραστηριότητες. Στις περισσότερες περιπτώσεις οι άνθρωποι αυτοί δεν μπορούν να θεωρηθούν γενικά ως πρότυπα, γιατί εκτός από την επιτυχία τους σε κάποια δραστηριότητα, η ζωή τους είναι αμαρτωλή και αποτελεί παράδειγμα προς αποφυγήν.

Δεν συμβαίνει όμως το ίδιο και με τους αγίους ανθρώπους. Εκεί τα πράγματα είναι εντελώς διαφορετικά. Οι άγιοι είναι πρότυπα σε όλες τις δραστηριότητες της ζωής τους. Γι' αυτό και η Εκκλησία τους προβάλλει και τους τιμά με ξεχωριστό τρόπο. Αλλά κι εκείνους που δεν βρίσκονται σήμερα στη ζωή δεν τους ξεχνά, αλλά επιτελεί τη μνήμη τους και προβάλλει τη φωτεινή μορφή τους. Είναι ιδιαίτερα αξιοπρόσεκτα εκείνα που αναφέρει ο Άγιος Γρηγόριος ο Παλαμάς σε κάποια ομιλία του σχετικά με την ευεργετική επίδραση των αγίων στους καλοπροαίρετους ανθρώπους: «Ο θεάρεστος βίος κάθε αγίου και το μακάριο τέλος του και η δοσμένη σ' αυτόν από το Θεό χάρις λόγω της καθαρότητας του βίου, προβάλλεται στη μέση σαν ολόλαμπρος πυρσός, δια της μνήμης, και προσφέρει πνευματική ευφροσύνη και ωφέλεια στους συνανθρωπισμένους. Και, όπως όταν γίνεται ευφορία στη γη, δεν ευχαριστιούνται μόνο οι γεωργοί, αλλά και όλοι οι άνθρωποι, έτσι και η προς το Θεό καρποφορία των αγίων δια της αρετής δεν ευφραίνει μόνο το γεωργό των ψυχών αλλά και όλους εμάς, αφού πρόκειται για κοινή τροφή και απόλαυση των ψυχών μας.

π. Διονύσιος Τάτσης

Μία μέρα, ο άγιος Πορφύριος πήρε τρία πνευματικά του παιδιά, για νά τελέσει έναν Έσπερινό σέ κάποιο μοναστήρι. Αποφάσισαν νά πάρουν ταξί. Άμέσως φάνηκε ένα ταξί καί τά πνευματικά του παιδιά είπαν νά τοῦ κάνουν νεῦμα νά σταματήσει.

-Θά σταματήσει μόνος του ὁ ὁδηγός, ἀλλά ὅταν μποῦμε μέσα, μή μιλήσει κανέναν στόν ὁδηγό. Μόνον ἐγώ θά τοῦ μιλάω, εἶπε ὁ Γέροντας Πορφύριος.

Πράγματι, τό αὐτοκίνητο σταμάτησε χωρίς νά τοῦ κάνουν νεῦμα. Μόλις ξεκίνησε, ἄρχισε ὁ ὁδηγός νά καταφέρεται ἐναντίον τῶν κληρικῶν καί νά τούς κατηγορεῖ γιά 1002 πράγματα.

- Ἔτσι δέν εἶναι ρέ παιδιά; Τί λέτε κι' ἐσεῖς, ἔλεγε ὁ ὁδηγός τοῦ ταξί στά παιδιά, ἀλλά ἐκεῖνα ὅμως, «τσιμουδιά», κατά τήν ἐντολή τοῦ Γέροντος Πορφυρίου. Ἀφοῦ, λοιπόν, εἶδε καί ἀποεῖδε ὅτι δέν τοῦ ἀπαντοῦσαν τά παιδιά, ὁ ὁδηγός στράφηκε στό Γέροντα:

- Ἔτσι δέν εἶναι παππούλη; Τί λές κι' ἐσύ; Δέν εἶναι ἀλήθεια αὐτά τά πράγματα πού γράφουν κι οἱ ἐφημερίδες;

Τοῦ λέει, τότε, ὁ Γέροντας Πορφύριος:

- Παιδί μου, θά σοῦ πῶ μία μικρή ἱστορία. Θά σοῦ τήν πῶ μία φορά, δέν θά χρειασθεῖ δεύτερη: «Ἦταν ἓνας ἄνθρωπος ἀπό τό τάδε μέρος (τό ἀνέφερε), πού εἶχε ἓναν ἡλικιωμένο γείτονα, ὁ ὁποῖος εἶχε ἓνα μεγάλο κτῆμα. Μία νύχτα, τόν σκότωσε καί τόν ἔθαψε. Στή συνέχεια, μέ διάφορα πλαστά χαρτιά, πήρε τό κτῆμα τοῦ γείτονά του καί τό πούλησε. Καί ξέρεις τί ἀγόρασε μέ τά χρήματα τά ὁποῖα πήρε, πουλώντας τό; Ἀγόρασε ἓνα ταξί!!!».

Ὁ ὁδηγός, συγκλονισμένος, σταματᾷ στην ἄκρη τοῦ δρόμου.

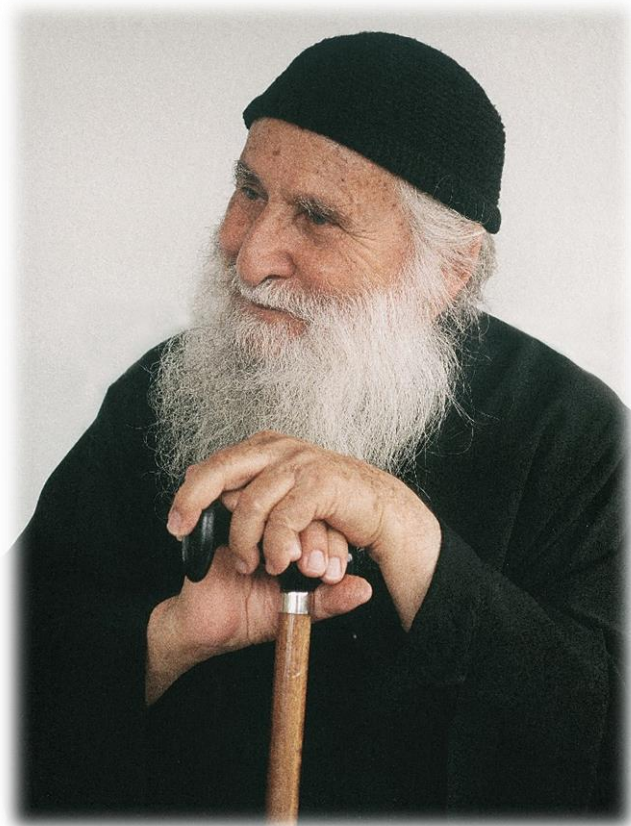
- Μήν πεῖς τίποτε παππούλη. Μόνο ἐγώ κι' ἐσύ τό ξέρουμε.

- Ὅχι, παιδί μου τό ξέρεي ὅμως κι' ὁ Θεός! Καί νά φροντίσεις ἀπό ἐδῶ καί μπρός ν' ἀλλάξεις ζωή!

"γεννηθήτω τό θέλημά μου;"

Εάν δεν μπορέσει ο άνθρωπος να βαστάσει το σκληρό λόγο του πλησίον και αναποδώσει τα ίσα, τότε εγείρονται πόλεμοι στη συνείδηση για την ανυπομονησία και κυριαρχεί η αιχμαλωσία της ταραχής. Η προσευχή προς το Θεό, με φόβο, επαναφέρει την ειρήνη και η αγάπη και η μακροθυμία καταστρέφουν την «παρά φύσιν» οργή. Εάν παραμείνουν η ειρήνη, η αγάπη και η μακροθυμία, τότε η οργή στρέφεται όχι κατά του πλησίον αλλά κατά των παθών και των δαιμόνων, στην ψυχή μένει το πένθος και η ταπεινοφροσύνη.

Όταν ο άνθρωπος ενεργεί το θέλημα του, νεκρώνει το νου και όσο η ψυχή μεριμνά για τα εξωτερικά τότε τα εσωτερικά πάθη ενεργούν ελεύθερα. Εάν η ψυχή πεισθεί στην εντολή του Κυρίου και κόψει το θέλημα, τότε ξυπνά ο νους και ευμέθοδα απορρίπτει τα πάθη και οργανώνει τις αρετές. Ο Κύριος θέλει οι δικοί του να είναι υγιείς από τη φαινόμενη ύλη, δηλαδή τις παράλογες ορέξεις και από την κρυμμένη ύλη στη ψυχή δηλαδή τα πάθη.

Ο Κύριος μας διδάσκει πώς θα απαλλαγούμε από αυτή την αιχμαλωσία των παθών: «πᾶς ἐξ ὑμῶν, ὃς οὐκ ἀποτάσσεται πᾶσι τοῖς ἑαυτοῦ ὑπάρχουσιν, οὐ δύναται εἶναί μου μαθητής», δηλαδή καθέννας από σας, ο οποίος δεν απαρνείται όλα τα υπάρχοντά του και δεν κόπτει δια το όνομά μου κάθε δεσμόν, που υπάρχει φόβος να τον κρατήσει μακριά από εμέ, δεν μπορεί να είναι μαθητής μου.

Μακαριστού Γέροντος Ιωσήφ Βατοπαιδινού

Αποσπάσματα από το βιβλίο «Άσκησις. Η μητέρα του Αγιασμού»

Οτι κάνεις να το "θέλεις"...

Επιτέλους βρήκα κι 'ναν άνθρωπο να συμφωνεί μαζί μου. Πάντα με ρωτούσαν "μα γιατί δεν πας διακοπές ή που θα πας; " Όχι δεν ένιωσα ποτέ την ανάγκη σώνει και καλά επειδή είναι καλοκαίρι να πάω διακοπές. Το θεωρώ ωραίο αλλά όχι επιβεβλημένο . Και γενικά δεν μπορώ αυτό το άγχος του πρέπει, του σωστού, του μαζικού, την ομαδική χαρά "αυτό είναι το σωστό". Για σένα ίσως, για σας ναι, για μένα όχι. Λέει λοιπόν η Κατερίνα Τζάβαλου πάνω στο ίδιο θέμα, "Σε πειράζει που εφέτος δεν θα κάνεις διακοπές λόγω θεάτρου; «Καθόλου! Ποτέ δεν με ένοιαζε πού θα πάω διακοπές, όλο αυτό το μαζικό άγχος, ότι πρέπει οπωσδήποτε να πας κάπου και να περάσεις καλά το καλοκαίρι, δεν με εκφράζει. Κι αυτό ψυχαναγκαστικό είναι και εμείς οι Έλληνες το έχουμε σε τεράστιο βαθμό. Έχω μείνει πάρα πολλά καλοκαίρια στην Αθήνα κι έχω περάσει τέλεια..."

Συμφωνώ απόλυτα μαζί της. Καθε τι που έχει μέσα την φράση "πρέπει" εμένα με αποδυναμώνει μονο στο άκουσμα του. Δεν θέλω να "πρέπει να ειμαι χαρούμενος", να "πρέπει" να περνάω καλά, να πρέπει να παω κάπου.

Ζητώ αυτη την ελευθερία της τεμπελιάς, την αναρχία της βαρεμάρας, του να έχω την δυνατότητα να μην κάνω τιποτα ή να τα κάνω όλα, αλλά ωστόσο να αποφασίζω εγώ. Θέλω να επιτρέπω στο ευατό μου να ζει αυτο που αισθάνεται. Εαν θελει να γελάσει να το πράξει εαν θελει να κλάψει επίσης. Εν νιώθει οτι θέλει διακοπές να τις κάνει εαν όμως θελει να μεινει στην Αθήνα ή Θεσσαλονίκη ή οπου αλλού μένει ο καθένας και να περάσει εκεί καλα με φιλους και αδέσποτα ας το κανει.

Πρέπει να αντισταθούμε σε αυτη την βία της "ευτυχίας". Για να είμαι καλά χρειάζεται να επιτρέπω στο ευατό μου ενίοτε να μην είναι καλά, για να γελάσω με την καρδια μου, πρέπει να σεβαστώ οτι κάποιες στιγμές έχω την ανάγκη να κλάψω και για να κερδίσω οτιδήποτε στην ζωή αυτή, βασική προϋπόθεση είναι οτι θα πρέπει να μάθω να χάνω. Το "θέλω" και "μπορώ" να ειναι δικο σου και οχι δανεισμένο απο καρδιές ξένες...

Π. Χαράλαμπος Παπαδόπουλος

Έγιναν και οι καρδιές σιδερένιες...

Επειδή οι ανθρώπινες ευκολίες ξεπέρασαν τα όρια, έγιναν δυσκολίες. Πλήθυναν οι μηχανές, πλήθυνε ο περισπασμός, έκαναν και τον άνθρωπο μηχανή, και τώρα οι μηχανές και τα σίδερα κάνουν κουμάντο και τον άνθρωπο. Γι' αυτό έγιναν και οι καρδιές των ανθρώπων σιδερένιες. Με όλα αυτά τα μέσα που υπάρχουν, δεν καλλιεργείται η συνείδηση των ανθρώπων. Παλιότερα οι άνθρωποι δούλευαν με τα ζώα και ήταν σπλαγχνικοί. Αν

φόρτωνες το ζώο λίγο περισσότερο και το κακόμοιρο γονάτιζε, το λυπόσουν. Αν ήταν νηστικό και κοίταζε με παράπονο, σου ράγιζε την καρδιά. Θυμάμαι, όταν αρρώσταινε η αγελάδα μας, υποφέραμε και εμείς, γιατί την θεωρούσαμε μέλος

Να μη ρωτάτε μόνον τί μπορεί να κάνει ο Θεός, αλλά να ρωτάτε και τον εαυτό σας τί μπορείτε να κάνετε κι εσείς. Η τράπεζα του Χριστού δίνει πολύ μεγάλο τόκο. Αλλά, αν δεν κάναμε κατάθεση στην τράπεζα, πώς θα κάνουμε ανάληψη;

~Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης

της οικογενείας μας. Σήμερα οι άνθρωποι έχουν τα σίδερα και έχουν καρδιές σιδερένιες. Έσπασε ένα σίδερο; οξυγονοκόλληση. Χάλασε το αυτοκίνητο; το πάνε στο γκαράζ. Αν δεν γίνεται, το πετάνε, δεν το πονάνε. Σού λέει: «Σίδερο είναι!». Δεν δουλεύει καθόλου η καρδιά. Έτσι όμως καλλιεργείται η φιλαυτία, ο εγωισμός.

Δεν σκέφτεται τον άλλον σήμερα ο άνθρωπος. Παλιά, αν έμενε το φαγητό για την άλλη μέρα, θα χαλούσε, και σκέφτονταν οι άνθρωποι και κανέναν φτωχό. «Προκειμένου να χαλάση, έλεγαν, ας το δώσω στον φτωχό». Ένας που είχε πνευματική κατάσταση έλεγε: «Να φάη πρώτα ο φτωχός και ύστερα εγώ». Τώρα το βάζουν στο ψυγείο και δεν θυμούνται τον άλλον που έχει ανάγκη. Θυμάμαι, όταν είχαμε καλή σοδειά από λαχανικά κ.λπ., δίναμε και στους γείτονές μας, τα μοιράζαμε. Τί να τα κάναμε τόσα; Έπειτα θα χαλούσαν κιόλας. Τώρα έχουν τα ψυγεία. «Γιατί να δώσουμε στους άλλους; σου λέει. Τα βάζουμε στο ψυγείο και τάχουμε για μας». Άφησε που τόννους ολόκληρους πετούν ή θάβουν στην χωματερή και εκατομμύρια άνθρωποι αλλού πεινούν

Αγ. Παΐσιου Αγιορείτου: ΛΟΓΟΙ Α' «Με Πόνο και Αγάπη»

Αιτία της «κρίσης» του γάμου είναι ο άνθρωπος»

Η ειδωλοποίηση των απαιτήσεων της ζωής, των αναγκών, είναι ακόμα ένας παράγοντας κρίσης και εν μέρει αποδημίας από τον συζυγικό δεσμό.

Συνήθως θεωρώντας ως δεδομένη τη σχέση μας με τον/την σύζυγο, μεταθέτουμε το κέντρο βάρους της προσωπικής μας ζωής από το πρόσωπο που ζούμε μαζί σε άλλα δευτερεύοντα κέντρα, όπως η προσπάθεια για ευημερία.

Η ευημερία είναι μια από τις πολλές μικρές θεότητες στον βωμό των οποίων θυσιάζεται πολλές φορές ο ίδιος ο γάμος. Γεγονός που διαπιστώνεται εύκολα στις περιόδους κρίσης. Σε αυτές αποκαλύπτεται ότι το κέντρο βάρους δεν είναι η συζυγική ζωή αλλά οι οικονομικοί όροι διαβίωσης. Αυτή η μονομέρεια οδηγεί πολύ συχνά στην αποξένωση. Πρέπει εδώ να τονιστεί ότι η παρατήρηση αυτή δεν αποτελεί γενικό κανόνα και ακόμα αποδεικνύει για άλλη μια φορά ότι αιτία της «κρίσης» του γάμου είναι ο άνθρωπος.

Πρωτ. Αντωνίου Καλλιγέρη

«Ένας αργός θάνατος στον καναπέ» - Από το βιβλίο «Οικογένεια σε κρίση»

« Στην οικογένεια πρέπει ο ένας να ταπεινώνεται στον άλλο, να μιμείται τις αρετές του, αλλά και να ανέχεται τις ιδιοτροπίες του»

Άγιος Παΐσιος ο Αχιορείτης

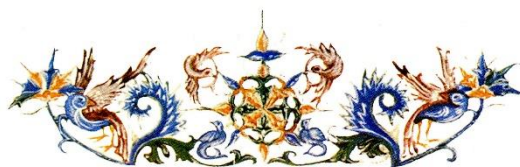
Ο δευτερεύων ρόλος

«Δεν θα με πιστέψετε αν σας πω πώς του συμπεριφέρεται!» είπε ο Ντάνιελ. «Δεν ενδιαφέρεται παρά μόνο γι' αυτόν και για την παραμικρή του επιθυμία. Αν την κριτικάρει σε κάτι, καταβάλλει κάθε προσπάθεια για να διορθωθεί και να τον ευχαριστήσει. Εμένα με αγνοεί εντελώς. Έχω βαρεθεί να είμαι «ο δεύτερος άντρας» στη ζωή της!».

Ο Ντάνιελ δε μιλούσε για τον εραστή της γυναίκας του, αλλά για τον πατέρα της. Είχε κουραστεί να αισθάνεται, ότι η γυναίκα του ενδιαφερόταν περισσότερο για τον πατέρα της παρά γι' αυτόν. Αυτό είναι ένα, επίσης σημάδι έλλειψης ορίων απέναντι στη πατρική οικογένεια: Ο ένας από τους συζύγους έχει το αίσθημα, ότι ο άλλος είναι αφοσιωμένος αποκλειστικά σε κάποια μέλη της πατρικής του οικογένειας κι αυτός παίρνει μόνο ότι περισσεύει. Κάτι τέτοιο συνέβαινε με το Ντάνιελ. Στη γυναίκα του δεν είχε ολοκληρωθεί η διαδικασία της «απεξάρτησης» από το πατέρα της. Ο Θεός όμως έχει ορίσει ποια είναι τα σωστά όρια για το γάμο, ως προς το ζήτημα της εξάρτησης του ενός ή του άλλου συζύγου από τους γονείς του: «Γι' αυτόν το λόγο θα εγκαταλείψει ο άνδρας τον πατέρα του και τη μητέρα του και θα ενώνεται με τη γυναίκα του. Θα γίνουνται ένα σώμα.» (Γένεσις 2,24)

Η ρίζα του ρήματος «εγκαταλείπω» στα εβραϊκά, προέρχεται από μια λέξη που έχει τη σημασία «χαλαρώνω» ή «παραιτώ». Για να λειτουργήσει σωστά ένας γάμος πρέπει ο καθένας από τους συζύγους να χαλαρώσει τους δεσμούς του με την οικογένεια της προέλευσής του, γιατί μόνο τότε θα μπορέσει να κάνει υγιείς και ισχυρούς δεσμούς με την καινούργια οικογένειά του.

(Όρια Ζωής, Dr. Fr. Henry Cloud, Dr. John Townsend)

Με το παράδειγμα και τη ζωή μας

Βλέπω μερικούς γονείς πόσο υπερβολικοί είναι και πόσο παράλογες απαιτήσεις έχουν από τα παιδιά τους. Κάποιος μου έλεγε ότι υποχρεώνει τα παιδιά του να εκκλησιάζονται κάθε Κυριακή και τα χτυπάει όταν του πουν ότι δεν θέλουν να πάνε στην Εκκλησία. Αυτά όμως δεν είναι σωστά πράγματα, γιατί με το ζόρι δεν μπορείς να κάνεις τον άλλο να αγιάσει.

Αλλά και μερικοί κληρικοί είναι απόλυτοι και μιλούν για τον Θεό με ένα τρόπο που σε τρομάζει. Εγώ βλέπω ότι η σημερινή εποχή έχει αλλάξει και ο άνθρωπος σήμερα σκέφτεται και ζει διαφορετικά από την εποχή την δική μας. Εμείς σαν παιδιά τρώγαμε ξύλο από τους γονείς και τους μεγαλύτερους μας. Τώρα αυτά δεν περνούν και δεν φέρνουν καλό αποτέλεσμα.

Κάποιος άλλος μου έλεγε ότι τις ελεύθερες ώρες του μπαίνει στα λεωφορεία, κάνει σύντομο κήρυγμα και μοιράζει στους επιβάτες θρησκευτικά έντυπα που μιλούν για την εξομολόγηση. Μου είπε επίσης ότι έχει πρόβλημα με τα παιδιά του, γιατί ντρέπονται με την ιεραποστολή που κάνει. Του είπα ότι είναι καλά αυτά, αλλά υπερβολικά, γιατί σήμερα πρέπει να ψάξουμε και να βρούμε νέους τρόπους ιεραποστολής, όχι όπως την εποχή του πολέμου που οι χριστιανοί νέοι τραγουδούσαν στους δρόμους και τα λεωφορεία χριστιανικά τραγούδια και μοίραζαν έντυπα. Τον σημερινό άνθρωπο πρέπει να τον πλησιάσεις με διαφορετικό τρόπο. Ο χριστιανός πρέπει να ομολογεί τον Χριστό όχι με λόγια, αλλά με έργα, με το παράδειγμα και την ζωή του.

Οι χριστιανοί πρέπει να μάθουμε να σιωπούμε, γιατί είναι εξαιρετικά επικίνδυνο (και αστείο) να αναγορεύουμε τους εαυτούς μας, άλλοτε συνηγόρους του Θεού και άλλοτε ειδικούς στο να εξηγούμε τις βουλές και τα σχέδιά Του.

Πηγή: Τ.Μιχαλά, Τέσσερις ώρες με τον πατέρα Παΐσιο σ. 176—179

ΚΥΡΙΑΚΗ	ΔΕΥΤΕΡΑ	ΤΡΙΤΗ	ΤΕΤΑΡΤΗ	ΠΕΜΠΤΗ	ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ	ΣΑΒΒΑΤΟ
						1 Ίουστίνου μάρτυρος, Πύρρου, Χαριτούς
2 † ΤΟΥ ΤΥΦΛΟΥ Νικηφόρου άρχ. Κ/Πόλεως όμολ. Έρασμού ιερόμ. Δημητρίου νεομ.	3 Λουκιλλιανού καί πών σύν αύτῳ μαρτ., Ίωσήφ, Δωροθέου Πάππου	4 Μητροφάνους έπ., Μάρθας καί Μαρίας άδελφών Λαζάρου	5 † ΑΠΟΔΟΣΙΣ ΠΑΣΧΑ Δωροθέου έπ. Τύρου, Γοργίου, Μάρκου νεομ.	6 † ΑΝΑΛΗΨΙΣ ΚΥΡΙΟΥ Ίαρίωνος τού Νέου ήγ. Μονής Δαλμάτων Αττάλου θαυματουργού	7 Θεοδότης 'Αγκύρας, Σεβαστιανής όσίας, Ζηναΐδος μάρτυρος, Παναγή Μπασιά	8 'Ανακ. Λειψάνων 'Αγίου Θεοδώρα Στρατηλάτου, Καλλιόπης μάρτυρος
9 † ΑΓ. 318 ΠΑΤΕΡΩΝ (Α. Οίκ. Συν.) Κυρίλλου πατριάρχου 'Αλεξανδρείας, Πελαγίας μάρτυρος	10 Αλεξάνδρου καί 'Αντωνίνης μαρτ., Πανσέμνης όσίας	11 † Βαρνάβα καί Βαρθολομαίου 'Απ., Βαρνάβα όσιου Λουκά Κριμαίας	12 Όνουφρίου Αιγυπτίου, Πέτρου τού έν 'Αθῶ, Ιουλιανού όσιου	13 Τριφυλλίου έπ. Λήδρας, 'Ακυλίνης μάρτυρος, 'Αννης όσίας	14 Ελισσαίου προφ. Μεθοδίου Κων., Συνεσίου	15 † ΨΥΧΟΣΑΒΒΑΤΟ 'Αμάς προφ., Ιερωνύμου, Αύγουστίνου & Μόνικας
16 † ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗΣ Τύχωνος επίσκοπου 'Αμαθούντος	17 † ΑΠΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ Ισαύρου, Μανουήλ, Σαβέλ, Ισμαήλ μαρτύρων	18 Λεοντίου μάρτυρος, Υπατίου καί Αίθερίου τών μαρτύρων	19 'Ιούδα 'Αποστόλου, Παΐσιου Μεγάλου, Ζήνωνος όσιου	20 Μεθοδίου έπ. Πατάρων, Καλλίστου πατρ. Κ/Πόλεως, Νικολάου Καβάσιλα	21 'Ιουλιανού μάρτυρος τού Ταρασέως, Τερεντίου επίσκοπου, Νικήτα Νισυρίου νεομ.	22 Ευσεβίου ιερ., Ζήνωνος, Ζηνά μαρτ.
23 † Α' ΜΑΤΘΑΙΟΥ ΑΠΩΝ ΠΑΝΤΩΝ Αγριππίνης μάρτυρος, 'Αριστοκλέους, Δημητρίου	24 † Τό Γενέσιον τού Τιμίου Προδρόμου καί Βαπτίστου Ιωάννου Παναγιώτου νεομ. (Αρχή Νηστείας)	25 Φεβρονίας όσιου., Ορεντίου καί πών εξ άδελφών μαρτύρων	26 Δαβίδ όσιου τού έν Θεσσαλονίκη, Ιωάννου επίσκοπου Γοτθίας	27 Σαμηνών τού Ξενοδόχου, 'Ανέκτου μάρτυρος, Ιωάννης Μυροφόρου Πιερίου μ.	28 'Ανακομιδή λειψάνων 'Αγίων 'Αναργύρων Κύρου κ' Ιωάννου, Παππίου μάρτυρος	29 † ΠΕΤΡΟΥ καί ΠΑΥΛΟΥ πών πρωτοκορυφαίων
30 † Σύναξις πών ΙΒ' 'Αποστόλων Μαρίας Μυροφ.						

Ανακοινώσεις

- Τις Κυριακές 9^η, 16^η και 30^η Ιουνίου, μετά τη θεία λειτουργία θα γίνει η **ΘΕΙΑ ΜΕΤΑΛΗΨΙΣ ΑΣΘΕΝΩΝ ΣΤΑ ΣΠΙΤΙΑ ΤΟΥΣ.**
- Η ακολουθία τής Θείας Λειτουργίας τίς Κυριακές και τις καθημερινές θα αρχίζει η ώρα 6:30 π.μ
- Η ακολουθία τού Εσπερινού για το μήνα Μάιο θα αρχίζει η ώρα 6:30 μ.μ
- Παρακαλώ όποιος επιθυμεί αγιασμός στο σπίτι του ή τρισάγιο στο κοιμητήριο τού χωριού να επικοινωνεί έγκαιρα με τον ιερέα τής κοινότητάς μας στο τηλέφωνο 97668822. Όποιος/ά θέλει να κλείσει μυστήριο Γάμου ή βάφτισης παρακαλώ να έρχεται πρώτα στο ναό, για την καλύτερη συνεννόηση και γνωριμία με τον ιερέα, και μετά να κλείνει το κέντρο για αποφυγή παρεξηγήσεων.